

Bemærkninger til forslaget

En af de mange skævheder i det nuværende skattesystem er, at ligningsmyndighederne er nødt til at bruge alt for mange ressourcer på de personlige selvangivelser og derfor ikke har tilstrækkelig tid til selskabernes ofte mere indviklede forhold. Denne skavank vil omlægningen af rentefradraget forværre midlertidigt, indtil der er skabt en praksis for at skelne mellem renter af privat gæld og renter af erhvervmæssig gæld.

Der er derfor al grund til at søge at ændre lovgivningen på områder, hvor de nuværende regler giver anledning til særlig store problemer. Beskatningen af biler, der benyttes både erhvervmæssigt og privat, er et af de områder, der umiddelbart falder i øjnene i denne forbindelse.

Problemet med de nuværende regler er, at skat-

teyderne skal beskattes af værdien af privatkørslen, opgjort efter et kørselsregnskab. I praksis er det ofte vanskeligt at opgøre privatkørslen præcist, og ligningsmyndighederne vil derfor tage udgangspunkt i en privatkørsel på f. eks. 8.000 km årligt. Resultatet er, at der bruges urimelig meget tid på at kontrollere kørselsregnskaber og forhandle med et stort antal skatteydere, at de fleste skatteydere bliver beskattet for lavt i forhold til fordelen ved at have bil til rådighed, og at enkelte skatteydere bliver beskattet efter en større privatkørsel, end de faktisk har. Specielt de sidstnævnte tilfælde medvirker naturligvis til at forøge den modvilje, som mange borgere nærer over for myndighederne.

Det vil derfor være rimeligt for alle parter og medføre en væsentlig administrativ lettelse, hvis lovgivningen forenkles på dette punkt.